

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ω ΔΑΚΡΥΑ, λυπηθήτε με !
 Τὸν τρίσθαθο καῦμό,
 ποὺ μέρα νύχτα μέσα μου
 ἀγριεύει, μεγαλώνει,
 ω δάκρυα μου, δροσίσατε
 και φέρε' ἀναστασμό
 στὴν πονεμένη μου καρδιά
 ποὺ τὴν ζωή μου λυόνει.

"Αν γιὰ κακὸ δὲν πίστεψα
 στὴ νειότη μου φρικτόν,
 και ἀφησα και θέσσεψε
 αγάπη στὴν καρδιά μου,
 ω τώρα ποὺ τὴν ἔγασα,
 γιὰ γάρι σᾶς ζητῶ
 τὴν φλόγα νὰ δροσίσετε
 ποὺ και στὰ σωθικά μου !

Εἶναι μεγάλη, ἀβάσταγτη
 ἡ μαύρη συμφορά
 αἰφνίδια σὰν μᾶς ἔργεται
 και καίρια μᾶς πληγόσει,
 μὰ εἰν' ὅλα τῆς γειρότερα
 και πειὸ φαρμακεῖα,
 παρηγοριὰ τὸν πόνο μας
 σὰν δὲν τὸν βαλσαμώσῃ.

Παρηγοριά, ω αἴσθημα,
 μεγάλο, μαγικό,
 σὺ μοναχὴ συντρόφισσα
 τοῦ πόνου λατρευμένη
 τὴ δύναμι: σου ἄκουσα
 μὰ δὲν τὴν ἀγροικῶ,
 κι' ἡ συμφορά τὰ σπλάγχνα μου
 ἀχόταγα βυζαίνει.

Ω δάκρυα, λυπηθήτε με !
 Τὸν τρίσθαθο καῦμό,
 ποὺ μέρα νύχτα μέσα μου
 ἀγριεύει, δυναμόνει,
 ω δάκρυα μου, δροσίσατε
 και φέρε' ἀναστασμὸ
 στὴν πονεμένη μου καρδιά
 ποὺ τὴν ζωή μου λυόνει.

(Βερολίνον 1899)

Πάρτε φαρμάκι: ἄλυωτο,
 και φλόγ' απ' τὴν καρδιά,
 δο' απ' αὐτὰ κι' ἀν γρειάζεσθε
 θα τ' αὔρετε ἀτόφυα,
 κι' ἀναλυθήτε θέστερα
 τοῦ ἔρωτα παιδιά,
 ἀδέλφια κάθε πόνου μας,
 και τὴς γαρῆς συντρόφια,

Πικρὰ πικρὰ κι' ὀλόθερμα
 στὰ μάτια μου, πολλά,
 ω δάκρυα, και θαυμόσατε
 τὸ φωτεινό τους δίσκο.
 Μαζή σας τότ' ὁ πόνος μου
 ὁ μαύρος θὰ κυλᾷ,
 κι' ἐν αἴσθημα γλυκύτατο,
 παρηγοριᾶς θὰ βρίσκω.

Εἶναι μεγάλη, ἀβάσταγτη
 ἡ μαύρη συμφορά,
 αἰφνίδια σὰν μᾶς ἔργεται
 και καίρια μᾶς πληγόσει,
 μὰ ν' ὅλα τῆς γειρότερα
 και πειὸ φαρμακεῖα,
 παρηγοριὰ τὸν πόνο μας
 σὰν δὲν τὸν βαλσαμώσῃ.

Γιάρκος Κάλας